

A0B17MTB – Matlab

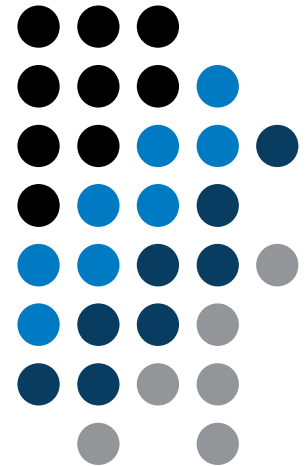
Část #3

Miloslav Čapek
miloslav.capek@fel.cvut.cz

Filip Kozák, Viktor Adler

Katedra elektromagnetického pole
B2-626, Dejvice

Naučíte se ...

Indexace

```
ResTable.data1(...  
    PsoData.cond{crt}(spr,2),...  
    PsoData.cond{crt}(spr,3) ...  
    ) = ...  
bestPersDim(bestGlobNum, crt);
```

Velikost a typ dat

Formát výsledků

Matlab Editor

Indexace v Matlabu

- nyní již známe vše potřebné pro vyložení indexace v Matlabu
- zvládnutí indexace je zcela zásadní pro efektivní práci s Matlabem!!!
- dosud jsme pracovali pouze s celými maticemi, velmi často však vyžadujeme přístup pouze k jednotlivým prvkům
- pro matice / pole rozlišujeme
  - přístup pomocí kulatých závorek „( )“
    - odkazuje na pořadí v prvků v matici
  - přístup pomocí hranatých závorek „[ ]“
    - odkazuje na obsah (dané prvky) v matici

Indexace v Matlabu

600 s ↑

- uvažme následující trojici matic
  - zkuste si v Matlabu jednotlivé příkazy, odhalte jak pracují
  - postupujte vždy od vnitřních příkazů, problém si klidně nakreslete
  - povšimněte si funkce klíčového slova end

$$\mathbf{N}_1 = \begin{pmatrix} -5 \\ 0 \\ 5 \end{pmatrix} \quad \mathbf{N}_2 = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 \\ 2 & 4 & 6 & 8 & 10 \\ 2 & 3 & 5 & 7 & 11 \end{pmatrix} \quad \mathbf{N}_3 = \begin{pmatrix} 11 & 12 & 13 & 14 \\ 22 & 24 & 26 & 28 \\ 33 & 36 & 39 & 42 \\ 44 & 48 & 52 & 56 \end{pmatrix}$$

```
>> N1 = (-5:5:5)'; N2 = [1:5; 2:2:10; primes(11)]; N3 = (1:4)'*(11:14);
```

```
>> N1
>> N1(1:3)
>> N1([1 2 3])
>> N1(1:2)
>> N1([1 3])
>> N1([1 3]')
>> N1([1 3])'
>> N1([1; 3])
```

```
>> N2(1, 3)
>> N2(3, 1)
>> N2(1, end)
>> N2(end, end)
>> N2(1, :)
>> N2(1, :)'
>> N2(:, 2)
>> N2(:, 3:end)
```

```
>> N3(2:3, [1 1 1]) % jako repmat
>> N3(2:3, ones(1,3))
>> N3(2:3, ones(3,1))
>> N3([N2(2,1:2)/2 4], [2 3])
>> N3([1 end], [1:4 1:2:end])
>> N3(:, :, 2) = magic(4)
>> N3([1 3], 3:4, 3) = ...
    [1/2 -1/2; pi*ones(1, 2)]
```

Indexace v Matlabu

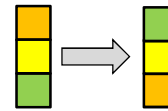
420 s ↑

- zapamatujte si funkci klíčového slova `end` a využití dvojtečky `,:`

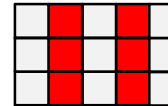
- vyzkoušejte:

- prohození prvků vektoru **N1**

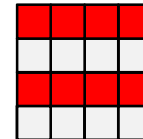
- bez využití funkce `flipplr / flipud`

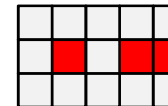
- výběr pouze sudých sloupečků **N2**

- pouze liché řádky **N3**

- 2., 4. a 5. sloupec **N2** ve 2. řádku

- vytvořte matici 4×3 **A**, obsahující zleva doprava, shora dolů čísla 1-12

Indexace v Matlabu

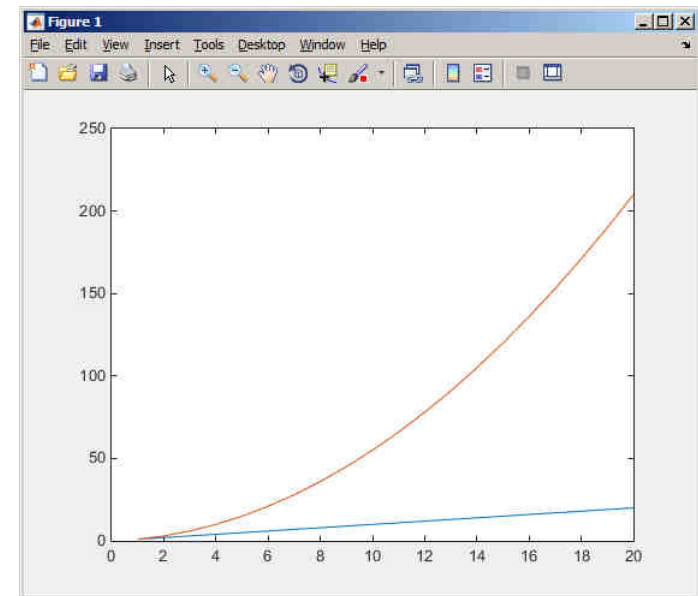
300 s ↑

- spočítejte kumulativní **S** sumu pro vektor **x** celých čísel od 1 do 20
  - pro nalezení potřebné funkce využijte nápovědy (*cumulative sum*)
  - pro vyčíslení součtu použijte funkci Matlabu

$$\mathbf{x} = (1 \quad 2 \quad \dots \quad 20)$$

$$S = (1 \quad 1+2 \quad \dots \quad 1+2+\dots+20)$$

- spočítejte kumulativní sumu **L** a vyhodnoťte ji nad každým sudým elementem vektoru **x**
- jaká je hodnota posledního prvku výsledného vektoru **L**?

Indexace v Matlabu

150 s ↑

- který příkaz vrátí rohové elementy matice **A** o rozměrech 10×10 ?

```
>> A([1,1], [end,end])           % A.  
>> A({[1,1], [1,end], [end,1], [end,end]}) % B.  
>> A([1,end], [1,end])         % C.  
>> A(1:end, 1:end)             % D.
```

Mazání prvků matice

- pro mazání prvků je stěžejní poznatek z tvorby prázdné matice

```
>> T = []
```

- tj. chceme-li

- odebrat 2. řádek matice **A**

```
>> A(2, :) = []
```

- odebrat 3. sloupec matice **A**

```
>> A(:, 3) = []
```

- 1., 2. a 5. sloupec matice **A**

```
>> A(:, [1 2 5]) = []
```


Přidávání, náhrada prvků matic

- chceme-li nahradit
  - 3. sloupec matice **A** (velikosti $M \times N$) vektorem **x** (velikosti N)

```
>> A(:, 3) = x
```

- 2., 4. a 5. řádek matice **A** třemi řádky matice **B** (počet sloupců **A** i **B** je stejný – jak by se upravil výraz, kdyby stejný nebyl?)

```
>> A([2 4 5], :) = B(1:3, :)
```

- chceme-li prohodit
  - 2. řádek matice **A** s 5. sloupcem matice **B** (počet sloupců matice **A** je roven počtu řádek matice **B** – jak by se upravil výraz, kdyby stejný nebyl?)

```
>> A(2, :) = B(:, 5)'
```

- pamatujte, že se Vám vždy musejí rovnat rozměry matic!

Mazání, přidávání, náhrada matic

420 s ↑

- který příkaz vymaže první a poslední sloupec matice **A** velké 6×6?
  - pro vyzkoušení si vytvořte potřebnou matici

```
>> A[1,end] = 0      % A.
>> A(:,1,end) = []  % B.
>> A(:,[1:end]) = [] % C.
>> A(:,[1 end]) = [] % D.
```

- nahrad'te 2., 3. a 5. řádek matice **A** prvním řádkem matice **B**
  - předpokládejte, že počet sloupců **A** i **B** je stejný, matici **B** si vytvořte
  - ošetřete případ, kdy **B** má větší počet sloupců než **A**
  - jak se chová příkaz, pokud má **B** menší počet sloupců než **A**?

skončí chybou,
lze upravit příkaz:

Tvorba matic, náhrada prvků

300 s ↑

- vytvořte následující 3D pole

$$\mathbf{M}(:, :, 1) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{M}(:, :, 2) = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{M}(:, :, 3) = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 5 \end{pmatrix}$$

1	0	0			2	0	0
0	1	0			0	3	0
0	0	1	1	1	0	5	
			1	1	1		
			1	1	1		

- nahrad'te prvky, které jsou umístěny v prvních dvou sloupcích a řádcích prvního listu struktury (tj. matici $\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$) prvky NaN

Lineární indexace

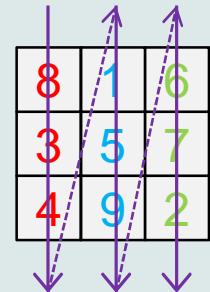
- pole o libovolném počtu dimenzí a velikosti lze indexovat i pomocí jediného indexu
- indexace probíhá postupně podle hlavní dimenze (ve sloupečku), potom vedlejší dimenze (podél řádek), atd.


```
ans =
     8
     3
     4
     1
     5
     9
     6
     7
     2
```

```
>> A = magic(3)
```

```
>> A = magic(3)
A =
     8     1     6
     3     5     7
     4     9     2
>> A(:)
```



```
>> A(:)
```

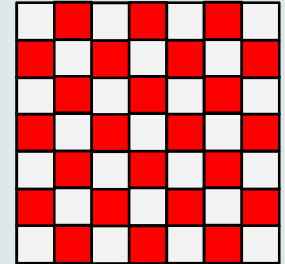
Lineární indexace - využití

- mějme následující matici:

```
>> MAT = rand(7);
```

- v matici nyní všechny prvky zvýrazněné červeně vynulujeme:


```
>> MAT(2:2:end) = 0
```


Lineární indexace – `ind2sub`, `sub2ind`

- `ind2sub`: přepočte lineární index na index odpovídající velikosti a dimenzi nové matice
- podporuje pole libovolných rozměrů a dimenzí

1	4	7
2	5	8
3	6	9

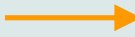

1,1	1,2	1,3
2,1	2,2	2,3
3,1	3,2	3,3

```
>> ind = 3:6;
>> [rw, col] = ind2sub([3, 3], ind)
% rw = [3 1 2 3]
% col = [1 2 2 2]
```

- `sub2ind`: přepočte dílčí indexy na lineární indexy
- podporuje pole libovolných rozměrů a dimenzí

1,1	1,2	1,3
2,1	2,2	2,3
3,1	3,2	3,3

1	4	7
2	5	8
3	6	9

```
>> ind2 = sub2ind([3, 3], rw, col)
% ind2 = [3 4 5 6]
```

Lineární indexace

300 s ↑

- pro dvourozměrné pole, kde znáte polohu (tj. číslo řádku i číslo sloupečku), najděte vzoreček pro přepočítání z indexů `row` (pořadí řádku), `col` (pořadí sloupečku) na lineární index
  - zkontrolujte pro matici `A` o velikosti 4×4 , kde
    - `row = [2, 4, 1, 2]`
    - `col = [1, 2, 2, 4]`
  - a tedy
    - `ind = [2, 8, 5, 14]`

```
>> A = zeros(4);
>> A(:) = (1:16)'
```

```
>> row = [2, 4, 1, 2];
>> col = [1, 2, 2, 4];
>> % 1. řešení
>> ind = sub2ind(size(A), row, col)
>> % 2. (nase) řešení
>> ind = (col-1)*size(A, 2)+row
```

Funkce who, whos

- funkce `who` vypíše seznam všech proměnných v Matlab Workspace
  - celá řada možných nastavení
- funkce `whos` vypíše seznam + rozměr, velikost a datový typ proměnných, případně obsah souboru
  - celá řada možných nastavení

```
>> whos('-file', 'matlab.mat');
```

```
>> a = 15; b = true;  
>> c = 'test'; d = 1 + 5j;  
>> who  
>> whos  
>> Wt = what; A  
>> Ws = whos; B
```


Funkce what, which, delete

- funkce `what` vypíše všechny Matlab soubory v aktuální složce
- funkce `which` je schopna lokalizovat (v tomto pořadí)
  - `.m` / `.p` / Simulink funkci
  - metodu Java třídy
  - Workspace proměnnou
  - libovolný soubor, je-li v aktuálním adresáři

```
>> which sin
built-in (C:\Program Files\MATLAB\R2013a\toolbox\matlab\elfun\@double\sin) % double method
```

- funkce `delete` smaže
  - soubory
  - handle objekty (např. grafické objekty)

Funkce `cd`, `pwd`, `dir`

- funkce `cd` změní aktuální adresář
  - pokud zavolána bez parametru, vypíše aktuální adresář
  - „`cd ..`“ skočí o složku výše, „`cd /`“ vyskočí do rootu
- funkce `pwd` identifikuje aktuální adresář
- funkce `dir` vylistuje aktuální adresář
- další funkce (`mkdir`, `rmdir`, ...) viz nápověda

Funkce memory, ver

- funkce `memory` vypíše informace o dostupné a využitě paměti

```
>> memory  
>> M = memory
```

```
>> memory  
Maximum possible array:      4408 MB (4.622e+09 bytes) *  
Memory available for all arrays: 4408 MB (4.622e+09 bytes) *  
Memory used by MATLAB:      696 MB (7.294e+08 bytes)  
Physical Memory (RAM):      3534 MB (3.705e+09 bytes)
```

* Limited by System Memory (physical + swap file) available.

- funkce `ver` vypíše licenční informace
  - verze Matlabu, build
  - číslo licence
  - seznam toolboxů, jejich verze a určení Matlabu

```
>> ver  
>> V = ver
```

- pokud potřebujete znát pouze verzi Matlab, využijte `version`

```
>> V = version
```

Formát výpisu výsledku do řádky

```
>> pi
ans =
    3.1416
>> sin(1.1)
ans =
    0.8912
```

- doposud jsme používali základní nastavení
- Matlab umožňuje i celou řadu dalších možností
  - využíváme příkaz `format nastav`
  - formát výstupu nemění přesnost s jakou jsou výsledky vypočteny nebo uchovány (stále platí `eps`, `realmax`, `realmin`, ...)

<code>nastav</code>	popis formátu
<code>short</code>	fixně zobrazuje 4 desetinná čísla
<code>long</code>	15 desetinných míst pro přesnost double, 7 pro přesnost single
<code>shortE</code>	využívá plovoucí desetinné čárky a exponentu (vědecká notace)
<code>longE</code>	-//-
<code>bank</code>	pouze dvě desetinná místa (eura – centy)
<code>rat</code>	Matlab se pokusí výsledek zobrazit jako zlomek
a další	pozn.: vynecháním <code>nastav</code> v příkazu vrátíme formát do počátečního nastavení

Formát výpisu výsledku do řádky

240 s ↑

- vyzkoušejte si následující změny formátování výstupů
  - každý formát je vhodný pro jiný typ úlohy

```
>> s = [5 1/2 1/3 10*pi sqrt(2)];  
>> format long; s  
>> format rat; s  
>> format bank; s  
>> format hex; s  
>> format +; s  
>> format; s
```

- existují další formáty s drobnými změnami
  - podívejte se do nápovědy doc `format`
- později se naučíme využívat kontrolované konverze do textových řetězců (příkazy `sprintf` a `fprintf`)

Seznam ASCII znaků

- ASCII znaky hodně využívané v Matlabu
  - všechny značky jsou na anglické klávesnici

[	ALT + 91	definice matic, indexace
]	ALT + 93	-//-
{	ALT + 123	indexace cell buněk
}	ALT + 125	-//-
@	ALT + 64	handle (symbolická matematika)
>	ALT + 62	relační operátor
<	ALT + 60	-//-
\	ALT + 92	dělení matic
	ALT + 124	logický operátor
~	ALT + 126	-//-
^	ALT + 94	mocnina

- více viz: <http://www.asciitable.com/>

Spouštění externích programů

- využijeme spíše zřídka
- externí programy spouštíme pomocí vykřičníku „!“
  - celý řádek o vykřičníku dále je zpracován jako příkaz operačního systému

```
>> !notepad poznamky.txt  
>> !calc
```

- pokud nechceme startem přerušovat běh Matlabu, přidáme „&“

```
>> !calc &
```

Práce s adresáři / soubory z řádky

- zkuste si následující
  - kód kopírujte řádku po řádce, všimněte si, co se stane
  - příkazy případně editujte s rozmyslem!!!

```
>> mkdir( 'My_experiment' );  
>> cd( 'My_experiment' );  
>> this_directory = pwd;  
>> our_file = 'pathdef.m';  
>> our_data = fullfile(matlabroot, 'toolbox', 'local', our_file);  
>> copyfile(our_data, this_directory);  
>> new_file = 'my_demo.txt';  
>> movefile(our_file, new_file);  
>> !write my_demo.txt
```


Příklad #1

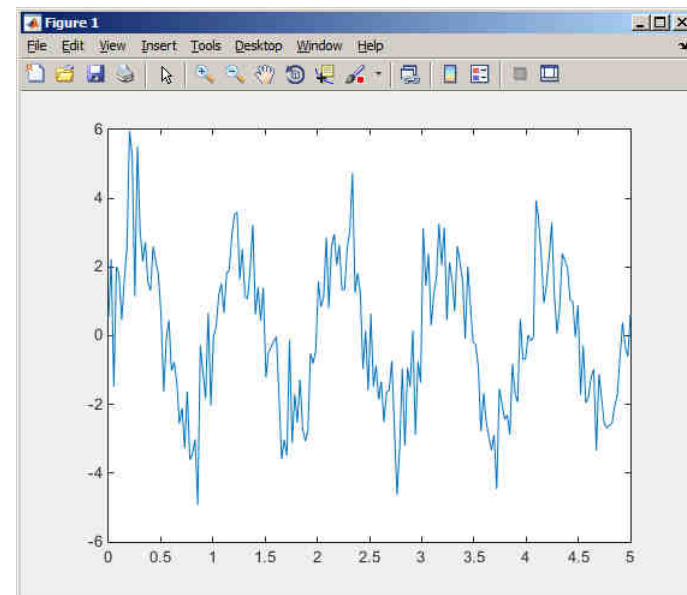
600 s ↑

- uvažujte signál ve tvaru: $s(t) = \sqrt{2\pi} \sin(2\omega_0 t) + n(\mu, \sigma)$, $\omega_0 = \pi$,
kde střední hodnota a směrodatná odchylka normálního rozložení n je:

$$\mu = 0, \quad \sigma = 1$$

- vytvořte signál pro určitý časový úsek tak, aby bylo zobrazeno $N = 5$ period signálu s $V = 40$ hodnotami na jednu periodu
- jedna perioda: $T = 1$: $t \in [k, k+1]$, $k \in \mathbb{Z}^0$ (k volte např. 0)
- funkce $n(\mu, \sigma)$ má v Matlabu syntax:

```
>> n = mu + sigma*randn(1, N*V)
```


Příklad #2

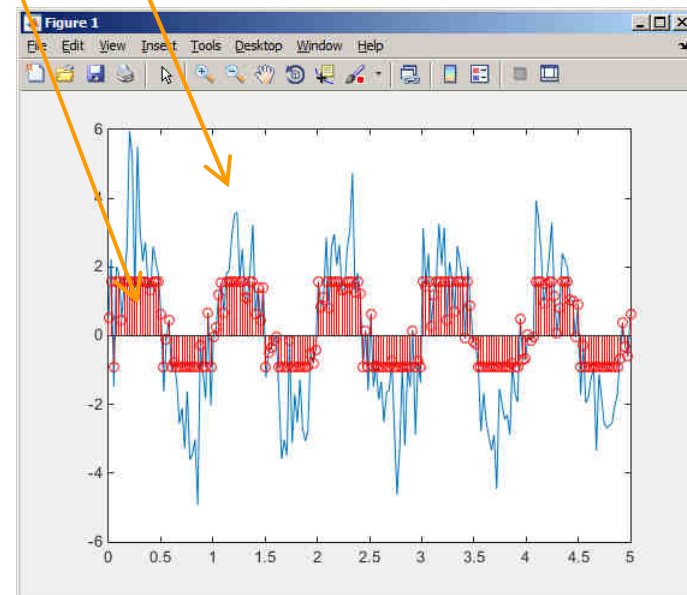
600 s ↑

- na vygenerovaný signál nyní aplikujte prahovou funkci, která signál deformuje v maximech i minimech:

$$s_p(t) = \begin{cases} s_{\min} & \Leftrightarrow s(t) < s_{\min} \\ s_{\max} & \Leftrightarrow s(t) > s_{\max} \\ s(t) & \dots \text{ jinak} \end{cases} \quad \begin{aligned} s_{\min} &= -\frac{9}{10} \\ s_{\max} &= \frac{\pi}{2} \end{aligned}$$

- výsledkem bude vektor `sp_t`
- pro tyto účely využijte funkce `min` a `max` se dvěma vstupními parametry, podrobnosti najdete v nápovědě zmíněných funkcí
- pro ověření využijte následujícího kódu:

```
>> close all;  
>> plot(t, s_t); hold on;  
>> stem(t, sp_t, 'r');
```


Matlab Editor

- často chceme určitou sekvenci příkazů vyhodnocovat opakovaně
⇒ využíváme skriptů v Matlabu (prosté ASCII kódování)
- ideální je využít Matlab Editor
  - otevřeme pomocí: `>> edit`
  - příp. v Matlabu < R2012a: Start → Desktop Tools → Editor
- skript si lze představit jako sekvenci výrazů, které jsme psali dříve do příkazové řádky (příklad: zpracování naměřených dat)
  - po spuštění skriptu jsou všechny příkazy postupně provedeny
  - skript operuje globálně s daty v Matlab Workspace
  - vhodné pro rychlé analýzy a řešení problémů s více příkazy
- názvy skriptů (stejně tak jako později názvy funkcí) mají svá specifika

Spuštění skriptu, m-soubory

- skript můžeme spustit
  - klávesou F5 v Matlab Editoru
  - Current Folder → výběr skriptu → kontextová nabídka → Run
  - Current Folder → výběr skriptu → F9
  - z příkazové řádky:

```
>> jmeno_skriptu
```
- skripty jsou uloženy jako tzv. m-soubory
  - přímo .m
  - pozor: máte-li nainstalovány i Mathematicu, může se stát, že se Vám m-soubory spouštějí v ní

1

```
function [pTCMout pTCMres done] = TCM_afs_executor(pTCMin,routineData)
%% TCM_afs_executor: This function computes eigenvalues and eigenvectors
% -solver-
%
% INPUT/OUTPUT variables:
%   SAME as TCM_pfs_executor.m
%
% TCM_pfs_executor version history:
%   ver. 1.0a (12.3.2011-6.6.2011)
%   ver. 1.0b (6.6.2011-...)
%   new features (2-matrices can be saved to the results directory)
%   ver. 1.0c (8.8.2011-...)
%   new field pTCMout.zmatrix has been added (for Qz calculation)
%
% Last update: 8.8.2011
%
% Notes:
% A) SAME as TCM_pfs_executor.m
% B) fIndexes(1,:) ~ sorted iteration (with respect to freq. samples)
%     fIndexes(2,:) ~ associated samples for iteration in fIndexes(1,:)
%
% Author: Miloslav Čapek, capekm6@fel.cvut.cz, 2011
%
% See also TCM_pfs_executor, preTCM, prepTCMinput, TCM_RUN_solver, postTCM
%
% TO DO:
% (1) nová inteligence navrhování smpidů (!!!)
```

2

```
>> edit % spustí editor
>> edit myFcel % otevře nový soubor myFcel do aktuálního adresáře
```

```
pTCMres = {}; % alokace (event. později doplněno)
timePath = [num2str(tt(3)) '\.' num2str(tt(2)) '\.' num2str(tt(1)) '\.' ...
            num2str(tt(4)) '\-' num2str(tt(5))]; % alokace data a času startu
%% Input variable check
```

3

```
93 T = [ '/' '-' '\ ' ];
94 end
95
96 % pTCMout data:
97 eigenNumbers = real(pTCMout.sorted.numbers);
98 eigenVectors = real(pTCMout.sorted.vectors);
99 meshStruct = pTCMout.meshStruct;
100 f = pTCMout.freqList;
101 p = meshStruct.p;
102 t = meshStruct.t;
103 tCenter = meshStruct.trCenter;
104 tArea = meshStruct.trArea;
105 clear pTCMout;
106
107 %% Allocation
108 %
109 Omatrix = NaN(modes,modes,freqs);
110 Wematrix = NaN(modes,modes,freqs);
111 Wmmatrix = NaN(modes,modes,freqs);
112 Pmatrix = NaN(modes,modes,freqs);
113
114 %% For each frequency & for each mode
115 %
116 fprintf(1,'resQuv ver.%% input OK. Modes %2.0f, Freqs: %3.0f\n',...
117         version,modes,freqs);
118 for i = 1:freqs
119     if nfo
120         fprintf(1,'Frequency sample: %3.0f\n',i);
121         fprintf(1,...
122             '-----\n');
```

4

5

6

1

```
1 function out = test1(in)
2     in1 = in + 1;
3     out1 = function_test(in1);
4     out = in + sin(out1);
```

2

```
1 function out1 = function_test(in1)
2
3     out = in1 + linspace(0,pi,1e2);
4     out1 = out + sin(out) + k;
```

3

4

5

6

```
>> edit          % spustí editor
>> edit myFcel  % otevře nový soubor myFcel do aktuálního adresáře
```

Užitečné zkratky pro Matlab Editor

klávesa	význam
CTRL + Pg. UP	přepíná mezi všemi otevřenými m-file soubory - jedním směrem
CTRL + Pg. DOWN	- druhým směrem
CTRL + R	„zakomentuje“ označené řádky
CTRL + T	odstraní komentář z označených řádek
F5	spustí aktuální skript / funkci
CTRL + S	uloží aktuálně otevřený soubor (to je automaticky provedeno i po stisku klávesy F5)
CTRL + HOME	přeskočí na začátek otevřeného souboru
CTRL + END	přeskočí na konec otevřeného souboru
CTRL + → / ←	skáče po celých slovech nebo výrazech doprava / doleva
CTRL + W	uzavře aktuální soubor
CTRL + O	aktivuje dialog pro otevření souboru (soubory lze otevírat i z Matlabu poklepaním a přetažením)
CTRL + F	vyhledávací dialog, vč. možnosti nahradit
CTRL + G	„go to“, přejde na konkrétní řádku, nebo značené části kódu (jména funkcí / cell oddělovače)
CTRL + D	otevře v Editoru m-file s funkcí, na které je kurzor
CTRL + I	správně odsadí označené bloky kódu podle klíčových slov (<code>for</code> / <code>while</code> , <code>if</code> / <code>switch - case</code>)
F1	otevře kontextovou nápovědu nad funkcí

Matlab Editor

120 s ↑

- otevřete si Matlab Editor a připravte se k práci s novým skriptem, nazvěte ho například `signal1.m`
- jako skript využijte například příklad signálu a jeho prahování z minulé hodiny
- skript si uložte do aktuálního (příp. Vašeho vlastního) adresáře
- zkuste si ho spustit (F5)

```
>> edit signal1
```

```
%% script generates signal with noise  
clear; clc;  
t = linspace(0, 5, 5*40);  
s_t = sqrt(2*pi)*sin(2*pi*t) + randn(1, 5*40);  
plot(t, s_t);
```

- poznámka: kód uvnitř skriptů bude dále v rámečcích bez „>>“

Užitečné funkce pro psaní skriptů

- funkce `disp` vypíše hodnotu proměnné do okna Command Window
  - není však vypisováno jméno proměnné a rovnítko
  - lze kombinovat s textem (později)
  - častěji je vhodné využít složitější, ale robustnější funkce `sprintf`

```
>> a = 2^13-1;
b = [8*a 16*a];
b
```

```
65528      131056
```

```
a = 2^13-1;
b = [8*a 16*a];
b
```

vs.

```
a = 2^13-1;
b = [8*a 16*a];
disp(b);
```

```
>> a = 2^13-1;
b = [8*a 16*a];
disp(b);
        65528      131056
```

- funkce `input` slouží pro zadávání proměnných
  - pokud funkce skončí chybou, je výzva k zadání proměnné opakována

```
A = input('Zadejte parametr A: ');
```

- lze zadávat i text:

```
str = input('Zadejte parametr str: ', 's');
```

```
>> A = input('Zadejte parametr A: ');
Zadejte parametr A: 10.153
>> str = input('Zadejte parametr str: ', 's');
Zadejte parametr str: toto je test
>> whos
```

Name	Size	Bytes	Class
A	1x1	8	double
str	1x12	24	char

Matlab Editor – Příklad

600 s ↑

- vytvořte skript, který vypočte složený úrok
  - složený úrok je dán vztahem:

$$P = \frac{rA \left(1 + \frac{r}{n}\right)^{nk}}{n \left(\left(1 + \frac{r}{n}\right)^{nk} - 1 \right)},$$

kde P je pravidelná splátka z dluhu A , zaplacená n -krát za rok po dobu k let za úroku r (desetinné číslo)

- vytvořte nový skript, uložte si ho
- na počátku vymažte proměnné a obrazovku
- začněte výpočtem, vstupy (`input`) a výstupy (`disp`) řešte až poté
- pokuste se kód vektorizovat, např. pro různé hodnoty P , nebo n či k
- ověřte si výsledky (pro $A = 1000$, $n = 12$, $k = 15$, $r = 0.1$ je $P = 10.7461$)

Matlab Editor – Příklad

- zkuste si kód vektorizovat , jak pro r , tak pro k
- pro další práci s Matlabem si již vytvářejte skripty
  - pamatujte ale, že jednotlivé části lze rychle odladit v příkazové řádce

$$P = \frac{rA \left(1 + \frac{r}{n}\right)^{nk}}{n \left(\left(1 + \frac{r}{n}\right)^{nk} - 1 \right)}$$

Lineární indexace

600 s ↑

- mějte následující matici:

```
>> A = magic(4);
```

- využijte lineárního indexování tak, aby v každé řádce nové matice B zbyla pouze hodnota, která má v dané řádce nejvyšší hodnotu

```
>> B = zeros(size(A));  
>> % dokoncete ...
```

Užitečné funkce pro psaní skriptů

- funkce `keyboard` přeruší běh programu a umožní přístup uživateli
  - funkce je široce využívána při odladování programů, neboť pozastaví program v místě, kde máme pochybnosti o funkcionalitě kódu

```
K>>
```

- prostředí `keyboard` je indikováno značkou `K>>`
- vstup uživatele ukončíme příkazem `return`
- funkce `pause` pozastaví běh programu,
  - `pause(x)` zastaví běh programu na `x` sekund

```
% kód; kód; kód;  
pause;
```

- dále také: `echo`, `waitforbuttonpress`
  - funkce naleznou využití ve specifických případech

Matlab Editor – Příklad

360 s ↑

- upravte skript s výpočtem složeného úroku tak, že
  - hodnoty A a n lze zadat z příkazové řádky (funkce `input`)
  - vyzkoušejte si funkci `keyboard` (vložit ji těsně za zadání parametrů)
    - lze parametry zadané pomocí funkce `input` změnit v prostředí `keyboard`?
    - zajistěte návrat z prostředí `keyboard` (`K>>`), užíjte funkci `return`
  - skript bude zastaven před vypsáním výsledků (funkce `pause`)
    - všimněte si varování „*Paused*“ v hlavním okně Matlabu vlevo dole

Komentáře skriptů

- **KOMENTUJTE!!**

- důležité / obtížné části kódu
- popis funkcionality, myšlenky, změny implementace

umožňuje rozčlenit
funkci do více
uživatelských bloků
(%% ...)

```
% A = magic(3);
matX = dataIn(:,1);
SumX = sum(matX); % all members are summed
%% CELL mode (must be enabled in Editor)
disp(num2str(SumX));
Z = inv(ZZ);
%{
This is a multi-line comment.
Mostly, it is more appropriate to use more
single-line comments.
%}
```

klasický komentář
(jedno-/více- řádkový)

Zkratky:
CTRL+R
CTRL+T

víceřádkový
komentář

Když nekomentujete...

- ...
tak
se
v
tom
nikdo
nevyzná!

```

edgTotal = MeshStruct.edgTotal;
RHO_P    = zeros(3,9,edgTotal);
RHO_M    = zeros(3,9,edgTotal);
for m = 1:edgTotal
    RHO_P(:,:,m) = repmat(MeshStruct.Rho_Plus1(:,m), [1 9]);
    RHO_M(:,:,m) = repmat(MeshStruct.Rho_Minus1(:,m), [1 9]);
end
Z        = zeros(edgTotal,edgTotal) + 1j*zeros(edgTotal,edgTotal);
for p = 1:MeshStruct.trTotal
    Plus = find(MeshStruct.TrianglePlus - p == 0);
    Minus = find(MeshStruct.TriangleMinus - p == 0);
    D     = MeshStruct.trCenter9 - ...
            repmat(MeshStruct.trCenter(:,p), [1 9 MeshStruct.trTotal]);
    R     = sqrt(sum(D.*D));
    g     = exp(-K*R)./R;
    gP    = g(:,:,MeshStruct.TrianglePlus);
    gM    = g(:,:,MeshStruct.TriangleMinus);
    Fi    = sum(gP) - sum(gM);
    ZF    = FactorFi.*reshape(Fi,edgTotal,1);
for k = 1:length(Plus)
    n     = Plus(k);
    RP    = repmat(MeshStruct.Rho_Plus9(:,:,n), [1 1 edgTotal]);
    RPi   = repmat(MeshStruct.Rho_Minus9(:,:,n), [1 1 edgTotal]);
    A     = sum(gP.*sum(RP.*RHO_P)) + sum(gM.*sum(RP.*RHO_M));
    Z1    = FactorA.*reshape(A,edgTotal,1);
    Z(:,n) = Z(:,n) + MeshStruct.edgLength(n)*(Z1+ZF);
end
for k = 1:length(Minus)
    n     = Minus(k);
    RP    = repmat(MeshStruct.Rho_Minus9(:,:,n), [1 1 edgTotal]);
    RPi   = repmat(MeshStruct.Rho_Plus9(:,:,n), [1 1 edgTotal]);
    A     = sum(gP.*sum(RP.*RHO_P)) + sum(gM.*sum(RP.*RHO_M));
    Z1    = FactorA.*reshape(A,edgTotal,1);
    Z(:,n) = Z(:,n) + MeshStruct.edgLength(n)*(Z1-ZF);
end
end
end

```


Probrané funkce

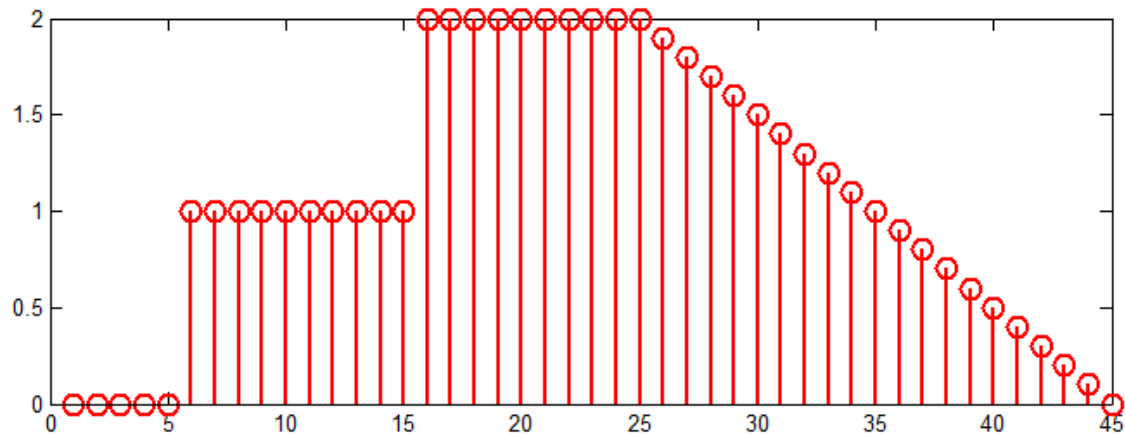
<code>edit</code>	otevře Matlab Editor	●
<code>disp, pause</code>	vypíše výsledek do příkazové řádky, pozastaví vyhodnocování kódu	●
<code>keyboard, return, input</code>	uživatelský vstup do vykonávaného skriptu, zadávání hodnot	●
<code>who, what, whos, which</code>	získávání informací o proměnných, souborech, adresářích	●
<code>cd, pwd, dir</code>	změna adresáře, výpis složky	●
<code>memory, ver</code>	paměť k dispozici Matlabu, verze Matlabu a toolboxů	●
<code>format, delete</code>	formát výpisu výsledků do příkazové řádky, smazání souborů / objektů	●

Cvičení #1

400 s ↑

- vygenerujte vektor obsahující následující posloupnost

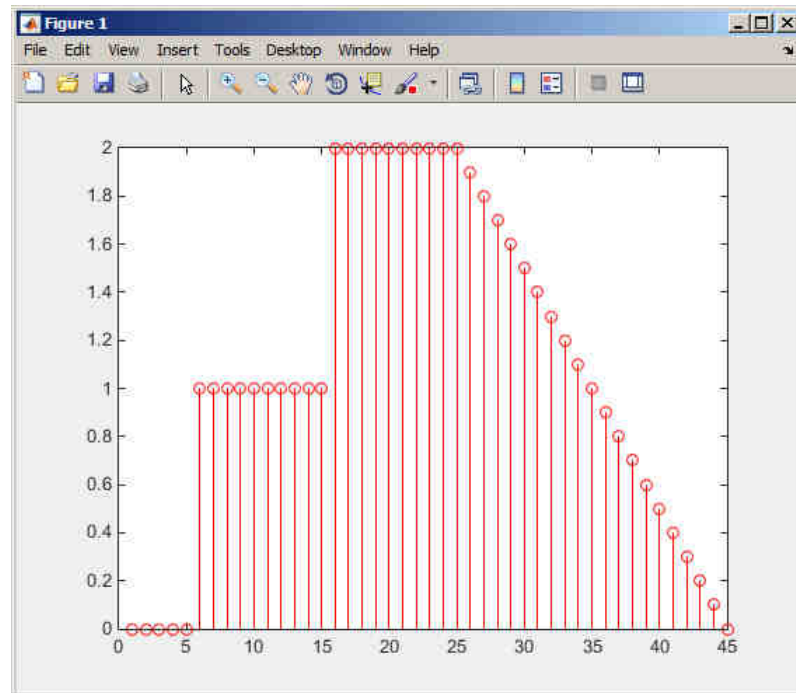
- všimněte si osy x (intervalu, počtu vzorků)
- rozdělte si problém na jednotlivé části, ty řešte samostatně
- problém lze řešit několika způsoby
- pro vykreslení využijte místo funkce `plot(x)` funkci `stem(x)`
- zkuste stejný signál generovat od nuly (včetně)...

Cvičení #2

- vygenerujte vektor obsahující následující posloupnost

- řešení např.:

- nebo

Cvičení #3

- uvažujte signál ve tvaru

$$s(t) = \sqrt{2\pi} \sin(2\omega_0 t) + n(\mu, \sigma)$$

kde střední hodnota normálního rozložení $n(\mu, \sigma)$ je $\mu = 0$ (mu) a směrodatná odchylka $\sigma = 1$ (sigma). Funkce má v Matlabu syntax:

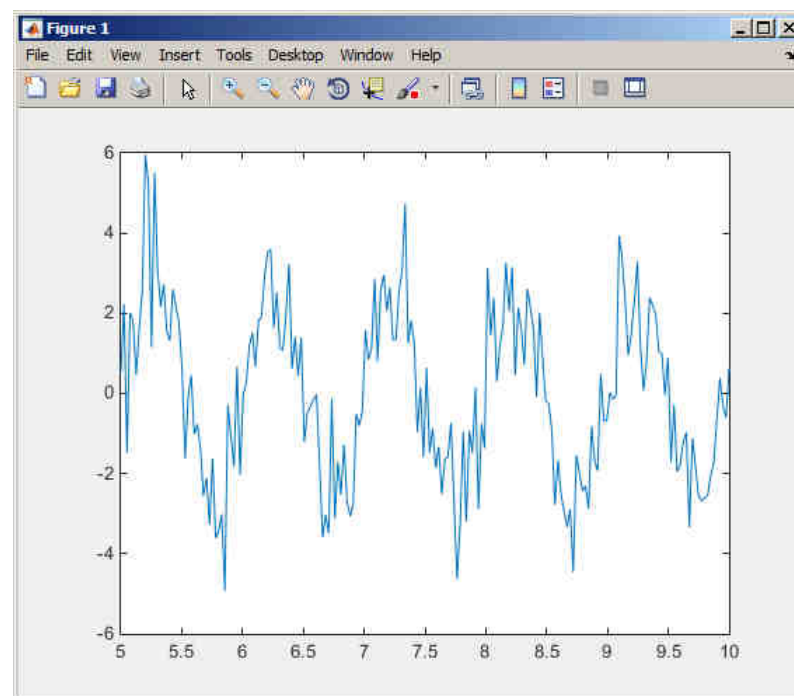
```
n = mu + sigma*randn(1, N*V)
```

- vytvořte signál pro časový úsek $\langle 5;10 \rangle$ tak, aby bylo zobrazeno $N = 5$ period signálu s $V = 40$ hodnotami na jednu periodu.
- využijte kódu na následujícím slajdu a opravte v něm chyby. Správné řešení se dozvíte příště.

Cvičení #4

400 s ↑

- Správné řešení vykreslí toto:

Cvičení #5

400 s ↑

- koeficient odrazu S_{11} jednobranu o impedanci Z je dán vztahem:

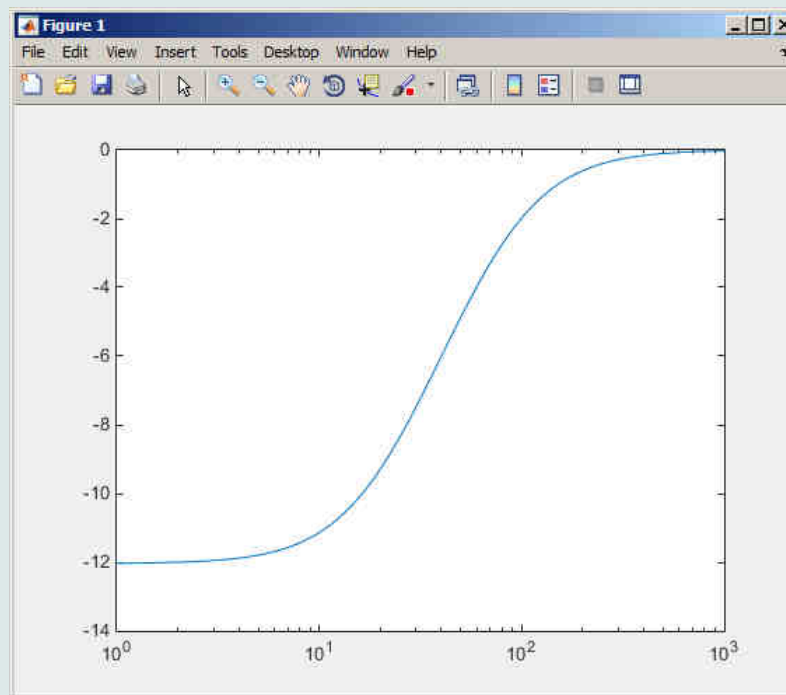
$$S_{11} = 10 \log_{10} \left(\left| \frac{Z - Z_0}{Z + Z_0} \right|^2 \right),$$

kde $Z_0 = 50 \Omega$ a $Z = R + jX$.

- spočtete a vykreslete závislost S_{11} pro $R = 30 \Omega$ a X které leží v intervalu $\langle 1, 10^3 \rangle$ se sto logaritmicky rozmístěnými body
- využijte kódu níže a opravte v něm chyby. Správné řešení se dozvíte příště.

Cvičení #6

- Správné řešení vykreslí toto:

Děkuji!

ver. 4.1 (20/08/2015)

Miloslav Čapek

miloslav.capek@fel.cvut.cz

Jakékoliv úpravy přednášky jsou zakázány.
Využití mimo výuku na ČVUT-FEL není bez souhlasu autorů dovoleno.
Materiál vytvořen v rámci předmětu A0B17MTB.

